

JUSTICIA SOCIAL

ORGAN DE LA UNIO SOCIALISTA DE CATALUNYA

EL GRANDIOS ACTE SOCIALISTA DE DEMA

L'autoritat governativa ha autoritzat el grandios míting d'afirmació socialista i d'unitat obrera que anunciàvem la setmana passada, organitzat pel Comitè de Relacions per al Partit Socialista de Catalunya (Unió Socialista de Catalunya i Partit Català Proletari) amb la col·laboració del Partit Comunista de Catalunya.

L'acte tindrà lloc demà, diumenge, a dos quarts d'onze del matí al Gran Price de Barcelona (Casanova, 2). Hi prendran part oradors dels tres partits i també hi col·laboraran les Joventuts i molts organismes obrers de tot Catalunya.

Com que el permís fou donat dimecres al vespre no hi havia gairebé étemp material d'organitzar-lo, sobretot davant la gran demanadissa d'invitacions que es rep de pertot arreu. Per altra part, la prohibició d'actes a l'aire lliure que ha decretat el Govern impedeix que el míting se celebri a la plaça de toros monumental, com era previst ja pel Comitè de Relacions a darrera hora.

De totes maneres, disposem del local tancat més gran de Barcelona, i encara que amb grans dificultats el Comitè atindrà totes les demandes que li arribin amb temps suficient. Per això reiterem a totes les Seccions i organitzacions de la U. S. C., del P. C. P., del P. C. de C. i afins, i a tots els treballadors de Catalunya en general, que procurin el màxim esforç en el sentit de donar a aquest gran acte l'esplendor requerit per la primera gran demostració pública de les forces socialistes unides.

ORADORS

- Borràs, del Partit Català Proletari**
- Miret, President del Comitè Nacional de la Joventut Socialista de Catalunya**
- Valdés, Secretari General del Partit Comunista de Catalunya**
- Fronjosà, de la Unió Socialista de Catalunya, diputat al Parlament de Catalunya**
- Roca i Roca, del Partit Català Proletari**
- Barjau, de la Unió Socialista de Catalunya, diputat al Parlament de la República**
- Comes, President de la Unió Socialista de Catalunya, diputat al Parlament de la República, que presidirà**

Per la unitat política i sindical de la classe obrera!

Contra la reacció i el feixisme!

Per l'alliberament nacional i social!

Per a invitacions, al preu de 25 cèntims, als següents locals:

- JUSTICIA SOCIAL, Pelayo, 10, primer, primera.
- L'Insurgent, Portaferrisa, 7 i 9, primer.
- La Rambla, Rambla de Canaletes, 13, primer.
- U. S. C., Secció de Sants, A. López de Ayala, 10, pral.
- U. S. C., Secció d'Horta, Plaça d'Eivissa.
- U. S. C., Secció del Poble Nou, Passeig del Triomf, 87.
- U. S. C., Secció de Sant Martí, València, 517.

i al PRICE el dia de l'acte, a partir de les nou del matí.

Tota la massa obrera de Catalunya, al Price diumenge! Llegiu amplis detalls a la premsa diària.

¿QUE PASSA A SABADELL?

Els diputats al Parlament espanyol Comes, Barjau, Calvet i Rubió Tudurí han visitat aquesta setmana els companys presos de Sabadell.

Editorials

La censura

Els diaris de dimarts publicaven aquesta nota oficial de la Junta del Cens:

«Carnets en combinació amb la rifa. — Ha arribat a coneixement del president de la Junta Municipal del Cens Electoral el fet següent: un individu s'ha presentat a diversos domicilis al·legant ésser funcionari de les Oficines del Carne. Fletoral, i amb el pretext de preguntar si han rebut l'esmenial document, ofereix participacions de la rifa de Nadal.

Per tal d'evitar que el fet pugui repetir-se, en perjudici de les persones de bona fe, la dita presidència fa constar que no és cert que existeixi cap empleat amb l'encàrrec d'anar pels pisos preguntant res que faci referència al carnet electoral, raó per la qual seria convenient que, si el tal subjecte reincidís, fos denunciat immediatament, per tractar-se d'un cas de suplantació de funcions.»

Ja ho sabeu, doncs. Si algú us ve a empipar a casa pel famós Carnet electoral governatiu, feu-lo agafar! Llàstima que ho han dit massa tard...

La cosa curiosa és, però, que nosaltres volguérem denunciar això mateix — la combinació del Carnet amb la rifa — la setmana passada, anticipant-nos al zel demostrat per les autoritats, i no ens ho deixaren dir.

Més curiós, encara. El divendres, dia 8, va celebrar un gran míting la nostra Secció de Badalona. La premsa va anunciar-lo lliurement, i més d'un diari en publicà ressenyes d'extensió diversa: *La Vanguardia*, *La Humanitat*, *La Publicitat*, entre altres... Doncs bé: *Púnic periòdic* que no pogué ni anunciar l'acte, fou precisament el dels organitzadors, el nostre.

Davant d'això ens creiem amb dret de preguntar al nou governador, salvant tots els respectes a les persones: ¿Es que som diferents de la restant premsa? O, en altres paraules: ¿hi ha classes entre els periòdics?

Conseqüència

La setmana passada ja havíem llegit, a *La Humanitat* del dimecres 13, una referència d'un discurs de Maurín pronunciat el diumenge anterior en el qual oferia — o demanava — una entesa electoral «circumstancial» (¿hi ha alguna que no ho sigui?) amb les esquerres burgeses. Però, malgrat que ens mereixia plena confiança la informació del gran diari amic, no en volguérem prendre estat fins a veure què en deia l'òrgan oficial del P. O. U. M. en el qual Maurín milita.

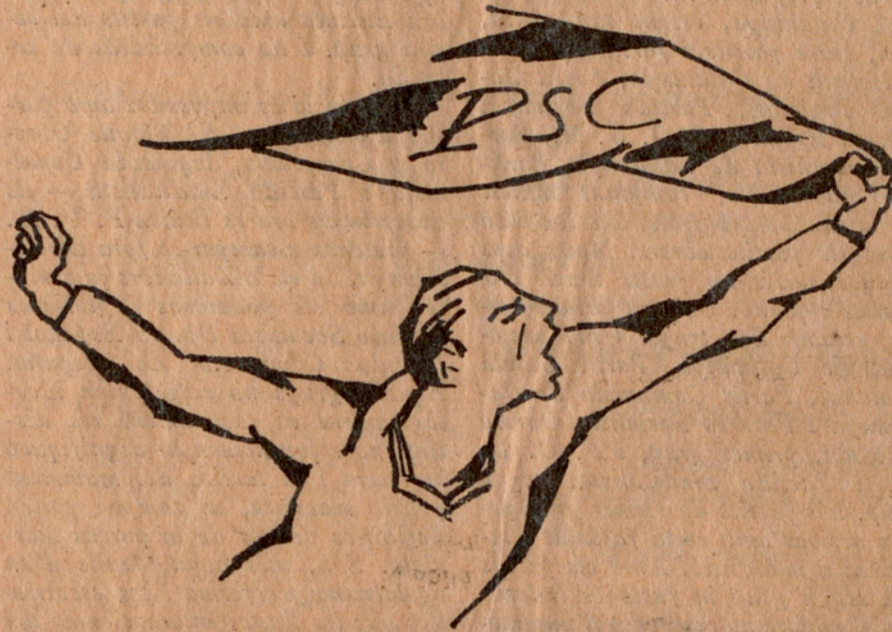
I, en efecte, no ens vam equivocar. *La Batalla* del 15 conté un article terrible contra les forces socialistes unides de Catalunya, ple d'inexactituds i d'infantilismes, el contingut del qual, ben minso, pot resumir-se en l'eterna cantarella del nostre «reformisme» que contrasta amb la «intransigència» d'ells, els purs. I també publica la versió del míting, amb aquest paràgraf que copiem literalment:

«Se refereix (Maurín) a los 30.000 presos que hay en las cárceles. Es preciso que los saquemos de ellas, que imponamos la amnistía. Si para ello las circunstancias nos obligan a compromisos circunstanciales con los republicanos de izquierda, habrá que ir a ellos. Pero manteniendo siempre nuestra unidad y nuestra independencia, única garantía de sobrepasar la nueva fase democrático-burguesa que se abre y hacer triunfar la revolución proletaria. (Grandes aplausos).»

Això significa, en llenguatge vulgar, que aquests terribles revolucionaris — més radicals que la Internacional Comunista, més marxistes que Marx — acabaran passant la safata a les execrades esquerres burgeses perquè els donin un lloc de candidatura.

Tot sigui «por los 30.000 presos», que altrament sortiran el mateix dia.

NÚMERO EXTRAORDINARI

Aquest extraordinari de JUSTICIA SOCIAL publica els textos íntegres de les ponències de programa i el projecte d'Estatuts del Partit Socialista de Catalunya, aprovats en principi pels Comitès d'ambdós Partits, els quals els sotmetran molt aviat a un grandios Congrés d'unificació de les forces socialistes catalanes.

Possiblement la fusió dels dos Partits serà completada per la integració en el poderós Partit obrer d'altres forces polítiques de la classe treballadora de Catalunya.

L'entusiasme entre les masses proletàries creix per moments a mesura que es concreta la puixança de la gran força política de classe, i el Comitè de Relacions dels dos Partits—Pelayo, 10, 1.ª, 1.ª; Barcelona—rep cada dia noves demandes d'informació i encoratjaments fervorosos.

Cartes a un company

Comprenc, benvolgut company, i comparteixo la teva inquietud. Dius que el moment és bo per a crear a Catalunya el gran partit polític de la classe treballadora, car l'anarquisme és ja curiosa peça de museu i l'experiència petit-burguesa ha estat massa alligadora. Jo n'estic tan convençut com tu. Però, aquesta netedat teva de visió política s'entrebaleix quan vols puntualitzar la tàctica a emprar. Quin és el bon camí?, et preguntes. L'Aliança obrera? La unificació? Influències contràries, afeccions diverses, la mateixa intensitat del desig, et porten d'un costat a altre, et maregen i et presenten un dia com a aliancista entusiasta i l'endemà com a unionista aferrissat, i mentre tant la teva acció està òrfana de direcció clara i recta, sense la qual un partit fort esdevé feble i acaba per desaparèixer si un enèrgic cop de timó no fixa a temps el rumb.

En primer terme, si vols veure-hi clar, has d'acceptar això: la tàctica aliancista és contrària a la tàctica unionista. Un unionista no admet intimitament l'aliança. Unificació vol dir esborrar retols i retolets i bastir damunt les runes de petites vanitats un únic, poderós i fraternal partit. L'aliança vol dir estabilització dels partits i partidets i submissió dels més sincers i solvents i honestos, en el si del Comitè, als grupets més irresponsables i demagogs, als famosos grupets que no tenint força per a fer córrer el guàrdia municipal mengen fetge de burgès en somni i en vetlla. L'aliança espera els fundadors professionals de nous grupets i grupets, els alleta, els immortalitza en posar a les seves mans l'instru-

ment cobejat de chantage demagògic. I en la veritat interna que la massa enlluernada amb tòpics tarda a veure, l'aliança esdevé una mena de Pati de Monipodi en el qual els representants de partits i partidets, grups i grupets nous de trunca s'obliden de la burgesia per l'afany dels fitxers aliens, pel desig morbós de portar el desconcert, la desmoralització i la dispersió als rengles «afins». Els aliancistes no volen la unificació i aquesta, per a ells, no és més que

JUSTICIA SOCIAL

EPOCA IV - NUM. 34
BARCELONA
23 novembre del 1935

PREU:
20 cèntims.

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ:
Trimestre 2'50
Semestre 5'00
Any 10'00

Redacció i administració:
Carrer Pelayo, 10, 1.ª, 1.ª
TELÉFON 21045
BARCELONA